

figgjarnevdni. Hann tókst eisini við so nógv annað, at hann mundi halda tað passa illa saman við at vera lögmaður.

So var tað, at sambandsmenninir fingi lögmannin og vit tveir landsstýrismenn. Einar Waag var næstformaður í flokkinum, og tað vóru hann og Øregaard, sum heitu á meg at fara í landsstýrið saman við Villa Sørensen.

Tað kendist, sum stóð eg fyri einum týðningarmiklum vali. Lívstryggingin var sett á stovn í 1967, har hevði eg fingið starv sum fulltrúi, og eg visti, at hetta mátti sleppast, um landsstýrissessurin skuldi takast. Men politiska avbjóðingin var stór, so eg tók av.

Villa Sørensen kendi eg frá Sosialinum. Sum politikari hevði hann stórar visionir, hann var gløgur og dugdi væl at orða seg, men úverri arbeiðdu vit bara saman í eitt ár, so doyði hann. Tá var tað, teir tosaðu um at senda boð eftir soninum hjá Peturi Mohr Dam. Hann æt Atli Dam, og eg kendi litið til hansara. Men tað kom eg at gera gjøgnum drúgt samstarv!

Tað eru nógv mál viðgjørd í tinginum øll hesi árin. Hvørji minnst tú serliga væl?

– Málið um radarstøðina á Sornfelli stendur klárast í huganum. Tað kom á tingborð beinanvegin í 1959, og tað smakkaði okkara flokki illa. Javnaðarflokkarnir hava altíð verið kendir sum teir, ið vóru í móti hernaðarútbygging, og so stóðu vit við eini støð, sum luktaði nógv av hernaðarstøð.

Nógv varð rumblað, vit vóru illa við og ikki ørt kroystir av at vera í landsstýrinum, sum bar hetta gjøgnum lögtingið. Men ongin okkara visti um hetta, tá samgongan var skipað. Allar samráðingar vóru loknar undir landsstýrinum undan valinum í 1958.

Tað var tá, at orðatakið at taka til eftirtektar kom í málið í tinginum. Í uppskotinum, sum vit samtyktu, varð sagt, at vit vóru ímóti allari hernaðarbygging, men at vit tóku til eftirtektar, at radarstøðin var komin.

Tað hava verið nógv onnur mál, sum nógv hefur verið tosað og skrivað um, t.d. tá verkfall hava verið – ikki minst í 1975, tá flotin lá undir vindeygnum í landsstýrinum og legði trýst á politikarnar, men tvisðaðan hefur ongan tíð kenst sum ta ferðina, radarstøðin var fyrri.

Jákup Lindenskov hefur arbeitt saman við nógvum fólki drúga áramálið í lögtinginum. Hvat hefur hann at siga um sínar samstarvsfelagar, sum altíð og

ikki minst í dag eru undir stórum trýsti og ikki altíð eru væl lýddir úti millum fólki?

– Tingmenninir eru spegilsmynd av samfelagnum. Teir umboða fólkið, bæði politisku samansetingina og eisini ymisku sløgini av menniskjum.

Um tingarbeiðið skal ganga væl, er fyrst og fremst ein álitis- og samvitskuspurningur. Tú arbeiðir eftir bestu sannføring fyrri tí, sum tú heldur vera rættast. Men tú mást vera greiðir yvir, at tað sjálvdan er nóg mikið, tí eingin flokkur er so mikið væl umboðaður, at hann fær síni sjónarmið óskerd ígjøgnum.

Tí er neyðugt við samráðingum, og tá er álitið millum tingmenn so ógvuliga avgerandi. Fari eg at nevna nøvn, so er skjótt at gloyma onkran, men teir eru nógvir, sum eg kann bera alt gott. Vit hava arbeitt saman og eru ofta vörnir persónligir vinir og hava í trúnaði kunnað tosað um øll viðurskipti, bæði innan flokka og eisini menn av ymskum politiskum liti.

Fyri tey, sum eru í tí, er hetta sjálvsagt, men fyrri uttan fyrri standandi er tað kanska undarligt. Eg minnist, hvussu eg sum ungur maður upplivdi hetta. Føroyingafelagið hevði vanliga veitslu 2. páskavöld. Tá minnst eg, at Petur Mohr Dam og Torstein Petersen møttust í trappuni. Teir vóru politiskir mótstøðumenn, men eg minnist, hvussu hjartaliga teir heilsaðust.

Tíverri er altíð nakað av spillu uppi í. Tá tú á nevndarfundi himprar teg við at siga tað, tú ætlar tær, tí tað aftan á alment verður misbrúkt av øðrum, tá er tað strevið at vera politikari.

Men tibetur eru teir álitisfullu mangan fleiri. Politikarnir hava kanska ikki so høga stjørnu millum fólki, men teir eru nógvir, sum eg kann bera alt tað besta, uttan mun til um vit hava verið samdir ella ósamdir í politiska stríðinum.

– nes

Hálva øld á sama arbeiðsplássi:

Tað gjørdist ein long avloysing

Mánadagin kann 67 ára gamli Hans Hendrik Strøm úr Trongisvági hátíðarhalda, at hann í 50 ár hevur starvast á sama arbeiðsplássi – kommunuskrivstovuni á Tvøroyri

Hans Hendrik Strøm við skrivaraborðið, ið hevur verið arbeiðsplássið hjá honum síðstu hálva øldina. Nú mánadagin kann hann halda dagin, og tá skipar Tvøroyrar kommuna fyrri móttøku á Hotel Tvøroyri frá kl. 14 til kl. 16

Poul Øster. Hann mundi ikki kenna meg, tí tað fyrsta hann segði, var: »Hvat vilt tú her?«, fortelur Hans Hendrik.

Skamtanarkort undir krígunum

Nógv var at gera á skrivstovuni hesa fyrstu tíðina, hann kom at royna seg í nýggja starvinum, ið skuldi gerast hansara lívsstarv. Kríggjð var í hæddini, so fólk skuldu hava skamtanarkort av ymsum slag – kolakort eina ferð um mánaðin, kort til sukur, kaffi, te og annað, húsarhaldini høvdu brúkt fyrri.

– Hetta var afturvendandi rutinan hesi árin, kríggjð vardi, og hetta nærmast órógvaði hitt arbeiðið, ið var at gera á skrivstovuni, sigur Hans Hendrik Strøm.

– Men hendan fyrsta dagin, eg var til arbeiðis á skrivstovuni, varð eg beinanvegin settur at skriva álknaða skattin í høvuðsbøkurnar. Skattaálfkingin var blivin liðug einaferð í mars mánaði, sum eg byrjaði í apríl, so her var eisini nógv at triva í.

Stórur munur á

Hann sigur, at so vítt hann minnst, var álfknaði skatturin tað árið um 270.000 krónur.

– Nógv er sjálvandi broytt síðani tá. Í fjór var álfknaði skatturin einar 26 milliónir krónur, og tá hann var upp á tað mesta her á Tvøroyri fyrri nøkrum árum síðani, var hann væl oman fyrri 30 milliónir – eg haldi tað var 32 milliónir krónur, sigur Hans Hendrik.

Áðrenn hann kom á

»Eg minnst so væl hendan morgunin, 18. apríl í 1944, tá eg fyrstu ferð møtti til arbeiðis á kommunuskrivstovuni. Heilt tíðliga var eg farin frá húsum, fyrri at mæta í góðari tíð, og har stóð eg so og bíðaði í gongini, til tey fyrstu komu.«

Tað er 67 ára gamli Hans Hendrik Strøm úr Trongisvági, ið greiðir frá.

Hann hevur síðstu 50 ár

ini havt tað sama at fara upp til hvønn einasta gerandismorgun – arbeiðið á kommunuskrivstovuni á Tvøroyri.

Nú mánadagin komandi kann hann so hátíðarhalda tann runda dagin, ið er ein av teimum meira sermerktu varðunum, eitt menniskja kann uppliva í lívi sínum – at hava verið samfulla hálva øld á sama arbeiðsplássi.

Kommunuskrivstovan á Tvøroyri helt fyrstu tjúgu árin í hansara sera drúgvu starvstíð til í gomlu doktrahúsum, ið kommunan nú hevur givið fornminnis-

felagnum, og síðstu tretivu árin hevur hon hildið til í núverandi hølum.

Kommunan hevur móttøku

Hendan hátíðardag heiðrar Tvøroyrar kommuna Hans Hendrik Strøm fyrri ta longu og trúgvu tænastuna á kommunuskrivstovuni, og verður tað gjørt við móttøku á Hotel Tvøroyri mánadagin millum kl. 14 og 16.

– Tann fyrsti, ið kom til arbeiðis hendan fyrsta arbeiðsdagin hjá mær á kommunuskrivstovuni, var táverandi sóknarstýrisskrivarin

